

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส : กรณีศึกษาวัดตาลเจ็ดยอด ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทองเป็นการ ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษาการ ดำเนินงานดูแลให้ความช่วยเหลือสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดยอด เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการดูแลให้ความช่วยเหลือสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของ วัดตาลเจ็ดยอด เพื่อศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสที่พักอาศัยในวัดตาลเจ็ดยอด และ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของ วัดตาลเจ็ดยอด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส จำนวน 151 คน พระ 7 รูป ผู้นำท้องถิ่น 8 คน ครู 5 คน และผู้ปกครอง 50 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม และวิธีการสัมภาษณ์เสวนาเชิงกลุ่ม (Focus group discussions) สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ เสวนาเชิงกลุ่ม สามารถประมวลข้อมูลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือ จากวัด ด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดยอด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงจำนวน และค่าร้อยละได้ดัง

ตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

n=151		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
6-10 ปี	22	14.6
11-15 ปี	126	83.4
16-20 ปี	2	1.3
มากกว่า 20 ปี	1	0.7
อื่นๆ	-	-
รวม	151	100
การศึกษา		
ประถมศึกษา	125	82.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	24	15.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	1	0.7
อนุปริญญา/ ปวส.	1	0.7
ปริญญาตรี	-	-
รวม	151	100
ระยะเวลาที่อาศัยในวัด		
ต่ำกว่า 1 ปี	8	5.3
1 ปี	5	3.3
2 ปี	13	8.6
3 ปี	6	4.0
4 ปี	76	50.3
5 ปี	35	23.2
มากกว่า 5 ปี	8	5.3
รวม	151	100

ตาราง 2 (ต่อ)

n = 151		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพของบิดา-มารดา		
อยู่ร่วมกัน	50	33.1
หย่า/ แยก	63	41.7
บิดาเสียชีวิต	18	12.0
มารดาเสียชีวิต	7	4.6
บิดาและมารดาเสียชีวิต	13	8.6
รวม	151	100
ภูมิลำเนาเดิม		
ในเขต	4	2.6
นอกเขต	147	97.4
รวม	151	100
การสังคมสงเคราะห์ด้านอาหาร		
ได้รับ	146	96.7
ไม่ได้รับ	5	3.3
รวม	151	100
การสังคมสงเคราะห์ด้านเสื้อผ้า		
ได้รับ	138	91.4
ไม่ได้รับ	13	8.6
รวม	151	100
การสังคมสงเคราะห์ด้านการเงิน		
ได้รับ	137	90.7
ไม่ได้รับ	14	9.3
รวม	151	100
การสังคมสงเคราะห์ด้านที่พักอาศัย		
ได้รับ	145	96.0
ไม่ได้รับ	6	4.0
รวม	151	100

ตาราง 2 (ต่อ)

n = 151		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การสังคมนาสงเคราะห์ด้านการศึกษา		
ได้รับ	144	95.4
ไม่ได้รับ	7	4.6
รวม	151	100

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 11-15 ปี มากที่สุดจำนวน 126 คน (ร้อยละ 83.4) ระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 125 คน (ร้อยละ 82.3) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในวัดมากที่สุด คือ 4 ปี จำนวน 76 คน (ร้อยละ 50.3) สถานภาพของบิดามารดาหย่าและแยกทางกันมากที่สุด จำนวน 63 คน (ร้อยละ 41.7) ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่เป็นเด็กในเขตจังหวัดอ่างทองมากที่สุด จำนวน 147 คน (ร้อยละ 97.4) เด็กได้รับการสงเคราะห์ในด้านอาหาร จำนวน 146 คน (ร้อยละ 96.7) เด็กได้รับการสงเคราะห์ในด้านเสื้อผ้า จำนวน 138 คน (ร้อยละ 91.4) เด็กได้รับการสงเคราะห์ในด้านการเงิน จำนวน 137 คน (ร้อยละ 90.7) เด็กได้รับการสงเคราะห์ในด้านที่พักอาศัย จำนวน 145 คน (ร้อยละ 96.0) และเด็กได้รับการสงเคราะห์ในด้านการศึกษา จำนวน 144 คน (ร้อยละ 95.4)

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัด
ด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

1. สภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจำแนกในแต่ละด้าน ตามค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏรายละเอียดดังแสดงในตาราง 3-9

ตาราง 3 แสดงการจัดลำดับด้านต่าง ๆ ตามความสำคัญของสภาพปัญหา

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
สวัสดิการ	2.538	.679	น้อย	1
การศึกษา	2.426	.647	น้อย	2
สุขภาพอนามัย	2.318	.614	น้อย	3
อาชีพ	2.289	.687	น้อย	4
จริยธรรม	2.219	.942	น้อย	5
รวม	2.358	.704	น้อย	

จากตาราง 3 แสดงระดับความสำคัญของสภาพปัญหา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องความสำคัญของสภาพปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับน้อย และเห็นว่าปัญหาด้านสวัสดิการมีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 2.538$, S.D. = .679) รองลงมาคือ การศึกษา ($\bar{X} = 2.426$, S.D. = .647) และจริยธรรม ($\bar{X} = 2.219$, S.D. = .942) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสวัสดิการ

n = 151

สวัสดิการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดจัดหาอาหารที่มีปริมาณและมีคุณค่าต่อร่างกายของเด็กและเยาวชน	2.563	.837	น้อย
2. วัดจัดหาเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้แก่เด็กและเยาวชน	2.371	.745	น้อย
3. สถานที่สำหรับพักอาศัยของเด็กและเยาวชนภายในวัดมีความสะอาดเรียบร้อย และมีความปลอดภัย	2.503	.848	น้อย
4. วัดมีพื้นที่ในการออกกำลังกายและทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน	2.431	.829	น้อย
5. วัดมีการเตรียมความพร้อมในการดูแลทางสุขภาพเมื่อเด็กและเยาวชนเจ็บป่วย	2.536	1.018	น้อย
6. วัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	2.821	.849	ปานกลาง
รวม	2.538	.679	น้อย

จากตาราง 4 แสดงสภาพปัญหาด้านสวัสดิการ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.821$, S.D. = .849) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วัดจัดหาเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้แก่เด็กและเยาวชน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.371$, S.D. = .745) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า สภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสวัสดิการ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.538$, S.D. = .679)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านการศึกษา

n = 151

การศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน ได้รับการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	2.033	1.283	น้อย
2. วัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็ก และเยาวชนเพื่อใช้ในการศึกษา	2.993	.616	ปานกลาง
3. วัดจัดเตรียมพื้นที่ภายในวัดสำหรับเด็ก และเยาวชน ใช้ศึกษาหาความรู้และค้นคว้าทางการศึกษาอย่างเพียงพอ อาทิ ห้องสมุด ห้องอ่านหนังสือ ห้องทำการบ้าน	2.404	.793	น้อย
4. วัดจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการศึกษาให้ เด็กและเยาวชน	2.404	.675	น้อย
5. วัดได้ให้เด็ก และเยาวชนปรึกษาทางการเรียนกับพระ หรือเณรที่มีความรู้	2.338	.774	น้อย
6. วัดได้จัดหาคอมพิวเตอร์ และจัดหาครูสอนพร้อมทั้ง ครูต่างชาติให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษา	2.384	.756	น้อย
รวม	2.426	.647	น้อย

จากตาราง 5 แสดงสภาพปัญหาด้านการศึกษา พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อใช้ในการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = .616) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วัดให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.033$, S.D. = 1.283) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า สภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านการศึกษา อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.426$, S.D. = .647)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสุขภาพอนามัย

n = 151			
สุขภาพอนามัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เด็กและเยาวชนได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพดี และมีปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย	2.450	.862	น้อย
2. วัดมีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาให้เด็กและเยาวชน ได้ออกกำลังกาย	2.901	.681	ปานกลาง
3. เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เล่นดนตรี กีฬา ฟุตบอล บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล ฯ	2.907	.687	ปานกลาง
4. มีแพทย์มาตรวจรักษาเด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วยทุกอาทิตย์	1.815	.962	น้อย
5. วัดจัดอาคารสำหรับเด็กและเยาวชนที่ป่วยโดยเฉพาะ มีพยาบาลให้การรักษาพยาบาล และดูแลอย่างใกล้ชิด	2.106	.675	น้อย
6. เด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วย หรือมีปัญหาสุขภาพต้องได้รับการตรวจจากแพทย์ เฉพาะทางจะได้รับการนำไปพบแพทย์ยังโรงพยาบาลต่างๆ	1.729	1.160	น้อยที่สุด
รวม	2.318	.614	น้อย

จากตาราง 6 แสดงสภาพปัญหาด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เล่นดนตรี กีฬา ฟุตบอล บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล ฯ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.907$, S.D. = .687) ส่วนประเด็นที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วย หรือมีปัญหาสุขภาพต้องได้รับการตรวจจากแพทย์เฉพาะทางจะได้รับการนำไปพบแพทย์ยังโรงพยาบาลต่างๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.729$, S.D. = 1.160) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า สภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.318$, S.D. = .614)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านอาชีพ

n = 151			
อาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ	2.334	.662	น้อย
2. วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็ก และเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การอบรมงานช่างไฟฟ้า ช่างยนต์งานฝีมือ ทำดอกไม้ประดิษฐ์ งานกัณฑ์ระจก ทำเทียนหอมการอบรมงานช่าง งานฝีมือ ทำเหล็กคัด ทำมุ้งลวด	1.788	1.068	น้อยที่สุด
3. เด็ก และเยาวชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้	2.527	.865	น้อย
4. วัดจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชน	2.305	.653	น้อย
5. วัดจัดหาบุคลากรที่มาให้ความรู้ทางวิชาชีพที่มีความรู้ดี และมีประสบการณ์ที่เหมาะสม มาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชน	2.311	.759	น้อย
6. กิจกรรมฝึกฝนอาชีพ เด็กและเยาวชน ที่วัดจัดให้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง	2.464	.755	น้อย
รวม	2.289	.687	น้อย

จากตาราง 7 แสดงสภาพปัญหาด้านอาชีพ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.527$, S.D. = .865) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็ก และเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การอบรมงานช่างไฟฟ้า ช่างยนต์งานฝีมือ ทำดอกไม้ประดิษฐ์ งานกัณฑ์ระจก ทำเทียนหอมการอบรมงานช่าง งานฝีมือ ทำเหล็กคัด ทำมุ้งลวด อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.788$, S.D. = 1.068) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า สภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านอาชีพ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.289$, S.D. = .687)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านจริยธรรม

n = 151

จริยธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดให้ความรู้และเผยแพร่ความเข้าใจทางจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน	2.497	.840	น้อย
2. วัดจัดกิจกรรมอบรมกลุ่มเยาวชนเข้าค่ายพุทธบุตรแก่เด็กและเยาวชน	2.318	.836	น้อย
3. วัดจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณที่มาเข้าร่วมกิจกรรมภายในวัด	1.901	1.076	น้อย
4. เด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในทุก ๆ วันพระ และวันสำคัญที่ทางวัดจัดขึ้น	2.152	1.422	น้อย
5. วัดสอนให้เด็กและเยาวชนได้รักษาศีลและสันทนุณให้ปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ	2.464	.965	น้อย
6. วัดสอนให้เด็กและเยาวชนได้อบรมเบญจธรรมและสันทนุณให้ปฏิบัติตาม	1.980	1.219	น้อย
รวม	2.219	.942	น้อย

จากตาราง 8 แสดงสภาพปัญหาด้านจริยธรรม พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัดให้ความรู้และเผยแพร่ความเข้าใจทางจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.497$, S.D. = .840) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วัดจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณที่มาเข้าร่วมกิจกรรมภายในวัด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.901$, S.D. = 1.076) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า สภาพปัญหาที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านจริยธรรม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.219$, S.D. = .942)

จากการวิเคราะห์ผลข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาทั้งหมด พบว่า สภาพปัญหาสามารถนำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาจากประเด็นในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาจัดอันดับความสำคัญ 10 อันดับ รายละเอียดตามตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของสภาพปัญหา 10 อันดับแรก

ด้าน	ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การศึกษา	วัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อใช้ในการศึกษาอย่างพอเพียง	2.993	.616	ปานกลาง
2. สุขภาพอนามัย	เด็กและเยาวชนมีกิจกรรมเล่นดนตรีกีฬาฟุตบอล บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ	2.907	.687	ปานกลาง
3. สุขภาพอนามัย	วัดมีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกายอย่างพอเพียง	2.901	.681	ปานกลาง
4. สวัสดิการ	วัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	2.821	.849	ปานกลาง
5. สวัสดิการ	วัดจัดหาอาหารที่มีปริมาณและมีคุณค่าต่อร่างกายของเด็กและเยาวชน	2.563	.837	น้อย
6. สวัสดิการ	วัดมีการเตรียมความพร้อมในการดูแลทางสุขภาพเมื่อเด็กและเยาวชนเจ็บป่วย	2.536	1.018	น้อย
7. อาชีพ	เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้	2.527	.865	น้อย
8. สวัสดิการ	สถานที่สำหรับพักอาศัยของเด็กและเยาวชนภายในวัดมีความสะอาดเรียบร้อยและมีความปลอดภัย	2.503	.848	น้อย
9. จริยธรรม	วัดให้ความรู้และเผยแพร่ความเข้าใจทางจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน	2.497	.840	น้อย
10. จริยธรรม	วัดสอนให้เด็กและเยาวชนได้รักษาศีลและสนับสนุนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	2.464	.965	น้อย

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ปัญหาด้านการศึกษามากที่สุด โดยเฉพาะประเด็นเรื่องวัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อใช้ในการศึกษาอย่างพอเพียง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.993$, S.D. = .616) และประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัญหาน้อยที่สุด คือ ปัญหาด้านจริยธรรม โดยเฉพาะวัด

สอนให้เด็กและเยาวชนได้รักษาศีล และสนับสนุนปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.464$, S.D. = .965)

2. สภาพความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับความช่วยเหลือ
จำแนกในแต่ละด้าน ตามค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏรายละเอียดดัง
แสดงในตาราง 10-16

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของความต้องการ

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
การศึกษา	4.672	.397	มากที่สุด	1
อาชีพ	4.651	.447	มากที่สุด	2
สุขภาพอนามัย	4.430	.422	มากที่สุด	3
จริยธรรม	4.336	.430	มากที่สุด	4
สวัสดิการ	4.038	.394	มาก	5
รวม	4.425	.402	มากที่สุด	

จากตาราง 10 พบว่า ความต้องการในด้านการศึกษามีความต้องการสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.672$, S.D. = .397) ส่วนความต้องการในด้านสวัสดิการ มีความต้องการต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ 5 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.038$, S.D. = .394)

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านการศึกษา

n = 151			
การศึกษา	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. วัดให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน ได้รับการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	4.741	.522	มากที่สุด
2. วัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็ก และเยาวชนเพื่อใช้ในการศึกษา	4.708	.595	มากที่สุด
3. วัดจัดเตรียมพื้นที่ภายในวัดสำหรับเด็ก และเยาวชน ใช้ศึกษาหาความรู้และค้นคว้าทางการศึกษาอย่างเพียงพอ อาทิห้องสมุด ห้องอ่านหนังสือ ห้องทำการบ้าน	4.841	.463	มากที่สุด
4. วัดจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาให้ เด็ก และเยาวชน	4.735	.538	มากที่สุด
5. วัดได้ให้เด็ก และเยาวชนปรึกษาทางการเรียนกับพระ หรือเณรที่มีความรู้	4.251	.556	มากที่สุด
6. วัดได้จัดหาคอมพิวเตอร์ และจัดหาครูสอนพร้อมทั้ง ครูต่างชาติให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษา	4.761	.562	มากที่สุด
รวม	4.672	.397	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า ความต้องการด้านการศึกษา ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดย ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัดจัดเตรียมพื้นที่ภายในวัดสำหรับเด็ก และเยาวชนใช้ศึกษาหาความรู้และค้นคว้าทางการศึกษาอย่างเพียงพอ อาทิ ห้องสมุด ห้องอ่านหนังสือ ห้องทำการบ้าน ($\bar{X} = 4.841$, S.D. = .463) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ วัดได้ให้เด็กและเยาวชนปรึกษาทางการเรียนกับพระหรือเณรที่มีความรู้ ($\bar{X} = 4.251$, S.D. = .556) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า ความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.672$, S.D. = .397)

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านอาชีพ

n = 151			
อาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ	4.688	.602	มากที่สุด
2. วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็ก และเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การอบรมงานช่างไฟฟ้า ช่างยนต์งานฝีมือ ทำดอกไม้ประดิษฐ์ งานกัศกระจก ทำเทียนหอมการอบรมงานช่างงานฝีมือ ทำเล็กคัต ทำมุ้งลวด	4.708	.637	มากที่สุด
3. เด็ก และเยาวชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้	4.218	.528	มากที่สุด
4. วัดจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชน	4.755	.553	มากที่สุด
5. วัดจัดหาบุคลากรที่มาให้ความรู้ทาง วิชาชีพที่มีความรู้ดี และมีประสบการณ์ที่เหมาะสม มาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชน	4.768	.547	มากที่สุด
6. กิจกรรมฝึกฝนอาชีพ เด็กและเยาวชน ที่วัดจัดให้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง	4.768	.571	มากที่สุด
รวม	4.651	.447	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า ความต้องการด้านอาชีพ ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 2 ประเด็น ($\bar{X} = 4.768$) คือ วัดจัดหาบุคลากรที่มาให้ความรู้ทางวิชาชีพที่มีความรู้ดีและมีประสบการณ์ที่เหมาะสม มาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชน (S.D. = .547) และกิจกรรมฝึกฝนอาชีพ เด็กและเยาวชน ที่วัดจัดให้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง (S.D. = .571) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เด็ก และเยาวชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้ ($\bar{X} = 4.218$, S.D. = .528) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า ความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.651$, S.D. = .447)

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสุขภาพอนามัย

n = 151			
สุขภาพอนามัย	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. เด็กและเยาวชนได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพดี และมีปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย	4.278	.544	มากที่สุด
2. วัดมีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาให้เด็กและเยาวชน ได้ออกกำลังกาย	4.251	.568	มากที่สุด
3. เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เล่นดนตรี กีฬา ฟุตบอล บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล ฯ	4.324	.584	มากที่สุด
4. มีแพทย์มาตรวจรักษาเด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วยทุกอาทิตย์	4.688	.723	มากที่สุด
5. วัดจัดอาคารสำหรับเด็กและเยาวชนที่ป่วยโดยเฉพาะ มีพยาบาลให้การรักษาพยาบาล และดูแลอย่างใกล้ชิด	4.258	.637	มากที่สุด
6. เด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วย หรือมีปัญหาสุขภาพต้องได้รับการตรวจจากแพทย์ เฉพาะทางจะได้รับการนำไปพบแพทย์ ยังโรงพยาบาลต่าง ๆ	4.781	.564	มากที่สุด
รวม	4.430	.422	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า ความต้องการด้านสุขภาพอนามัย ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วย หรือมีปัญหาสุขภาพต้องได้รับการตรวจจากแพทย์เฉพาะทางจะได้รับการนำไปพบแพทย์ยังโรงพยาบาลต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.781$, S.D. = .564) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ วัดมีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.251$, S.D. = .568)

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านจริยธรรม

n = 151			
จริยธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัดให้ความรู้และเผยแพร่ความเข้าใจทางจริยธรรม แก่เด็กและเยาวชน	4.132	.574	มาก
2. วัดจัดกิจกรรมอบรมกลุ่มเกลาเข้าค่ายพุทธบุตรแก่เด็ก และเยาวชน	4.072	.530	มาก
3. วัดจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความกตัญญู ต่อผู้มีพระคุณที่มาเข้าร่วมกิจกรรมภายในวัด	4.072	.579	มาก
4. เด็ก และเยาวชนได้เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในทุก ๆ วันพระ และวันสำคัญที่ทางวัดจัดขึ้น	4.516	.701	มากที่สุด
5. วัดสอนให้เด็ก และเยาวชนได้รักษาศีล และสันทนุน ให้ปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ	4.576	.697	มากที่สุด
6. วัดสอนให้เด็ก และเยาวชนได้อบรมเบญจธรรม และสันทนุนให้ปฏิบัติตาม	4.649	.591	มากที่สุด
รวม	4.336	.430	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ความต้องการด้านจริยธรรม อยู่ในระดับมาก 3 ประเด็น และมากที่สุด 3 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัดสอนให้เด็ก และเยาวชนได้อบรมเบญจธรรม และสันทนุนให้ปฏิบัติตาม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.649$, S.D. = .591) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 ประเด็น ($\bar{X} = 4.072$) คือ วัดจัดกิจกรรมอบรมกลุ่มเกลาเข้าค่ายพุทธบุตรแก่เด็ก และเยาวชน อยู่ในระดับมาก (S.D. = .530) และวัดจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณที่มาเข้าร่วมกิจกรรมภายในวัด เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า ความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสวัสดิการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.336$, S.D. = .430)

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านสวัสดิการ

n = 151

สวัสดิการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วัตถุประสงค์หาอาหารที่มีปริมาณและมีคุณค่าต่อร่างกายของเด็กและเยาวชน	4.086	.503	มาก
2. วัตถุประสงค์หาเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้แก่เด็กและเยาวชน	4.006	.560	มาก
3. สถานที่สำหรับพักอาศัยของเด็กและเยาวชนภายในวัดมีความสะอาดเรียบร้อย และมีความปลอดภัย	4.106	.505	มาก
4. วัดมีพื้นที่ในการออกกำลังกายและทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน	3.536	.719	มาก
5. วัดมีการเตรียมความพร้อมในการดูแลทางสุขภาพเมื่อเด็กและเยาวชนเจ็บป่วย	4.079	.606	มาก
6. วัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	4.417	.778	มาก
รวม	4.038	.394	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ความต้องการด้านสวัสดิการ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.417$, S.D. = .778) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ วัตถุประสงค์หาเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้แก่เด็กและเยาวชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.006$, S.D. = .560) เมื่อพิจารณาจากภาพรวม พบว่า ความต้องการด้านสวัสดิการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.038$, S.D. = .394)

จากการวิเคราะห์ผลข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการทั้งหมด พบว่า สภาพปัญหาสามารถนำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาจากประเด็นในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาจัดอันดับความสำคัญ 10 อันดับได้ดังนี้ รายละเอียดในตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของความต้องการ 10 อันดับแรก

ด้าน	ประเด็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การศึกษา	วัดจัดเตรียมพื้นที่ภายในวัดสำหรับเด็ก และเยาวชนใช้ศึกษาหาความรู้และค้นคว้าทางการศึกษาอย่างเพียงพอ อาทิ ห้องสมุด ห้องอ่านหนังสือ ห้องทำการบ้าน	4.841	.463	มากที่สุด
2. สุขภาพอนามัย	เด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วย หรือมีปัญหาสุขภาพต้องได้รับการตรวจจากแพทย์ เฉพาะทางจะได้รับการนำไปพบแพทย์ยังโรงพยาบาลต่างๆ	4.781	.564	มากที่สุด
3. อาชีพ	กิจกรรมฝึกฝนอาชีพ เด็กและเยาวชน ที่วัดจัดให้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง	4.768	.571	มากที่สุด
4. อาชีพ	วัดจัดหาบุคลากรที่มาให้ความรู้ทางวิชาชีพที่มีความรู้ดีและมีประสบการณ์ที่เหมาะสม มาให้ความรู้ในการประกอบ อาชีพแก่เด็กและเยาวชน	4.768	.547	มากที่สุด
5. การศึกษา	วัดได้จัดหาคอมพิวเตอร์ และจัดหาครูสอนพร้อมทั้งครูต่างชาติให้เด็ก และเยาวชนได้ ศึกษา	4.761	.562	มากที่สุด
6. อาชีพ	วัดจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชน	4.755	.553	มากที่สุด
7. การศึกษา	วัดให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็ก และเยาวชนได้รับการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ	4.741	.522	มากที่สุด
8. การศึกษา	วัดจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการศึกษาให้ เด็กและเยาวชน	4.735	.538	มากที่สุด
9. อาชีพ	วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็ก และเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ อาทิ การอบรมงานช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ งานฝีมือ ทำดอกไม้ประดิษฐ์ งานกัตกระจก ทำเทียนหอม การอบรมงานช่าง งานฝีมือ ทำเล็กคัด ทำมุ้งลวด	4.708	.638	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้าน	ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10. การศึกษา	วัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็ก และเยาวชน เพื่อใช้ในการศึกษาอย่างพอเพียง	4.708	.595	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าความต้องการทางด้านการศึกษามีความต้องการสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ในประเด็นวัดจัดเตรียมพื้นที่ภายในวัดสำหรับเด็กและเยาวชนใช้ศึกษาหาความรู้และค้นคว้าทางการศึกษาอย่างเพียงพอ อาทิ ห้องสมุด ห้องอ่านหนังสือ ห้องทำการบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.841$, S.D. = .463) และความต้องการทางด้านการศึกษาอีก เช่น ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความสำคัญในอันดับที่ 10 คือ ประเด็นวัดจัดหาเสื้อผ้าและเครื่องแบบสำหรับเด็ก และเยาวชนเพื่อใช้ในการศึกษาอย่างพอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.708$, S.D. = .595)

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัยและการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านต่าง ๆ พบว่า เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกันระหว่างสภาพปัญหาและความต้องการสามารถแสดงข้อมูลในภาพรวม รายละเอียดตามตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างสภาพปัญหากับความต้องการที่มีต่อการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือจากวัดด้านต่าง ๆ

ด้าน	สภาพปัญหา				ความต้องการ			
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
สวัสดิการ	2.538	.679	น้อย	1	4.038	.394	มาก	5
จริยธรรม	2.219	.942	น้อย	5	4.336	.430	มากที่สุด	4
การศึกษา	2.426	.647	น้อย	2	4.672	.397	มากที่สุด	1
อาชีพ	2.289	.687	น้อย	4	4.651	.447	มากที่สุด	2
สุขภาพอนามัย	2.318	.614	น้อย	3	4.430	.422	มากที่สุด	3
รวม	2.358	.704	น้อย		4.425	.402	มากที่สุด	

สรุปผลสำรวจความคิดเห็นและความคาดหวังในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือสงเคราะห์ของของวัดต่อเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสที่อาศัยอยู่ภายในวัดเกี่ยวกับการอยู่อาศัย และการได้รับการช่วยเหลือด้านต่างๆ สามารถนำมาสรุปประเด็นที่ต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาในแต่ละด้านได้ ดังนี้

ด้านสวัสดิการ พบว่า เกือบทุกประเด็นมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีเพียงปัญหาเดียวที่ควรได้รับการปรับปรุงพัฒนา คือ ประเด็นวัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ มีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.821, S.D. = .849$)

ด้านจริยธรรม พบว่า ทุกประเด็นมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าปัญหาในด้านจริยธรรมนั้น ยังไม่มีความรุนแรงจนกระทบกับการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาส ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาด้านจริยธรรม

ด้านการศึกษา พบว่า ทุกประเด็นมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าปัญหาในด้านศึกษานั้น ยังไม่มีความรุนแรงจนกระทบกับการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาส ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาด้านการศึกษา

ด้านอาชีพ พบว่า เกือบทุกประเด็นมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีเพียงประเด็นเดียวที่มีสภาพปัญหาน้อยที่สุด ดังนั้นเพื่อให้สภาพปัญหาอยู่ในเกณฑ์ที่น้อยที่สุดทุกประเด็นผู้วิจัยจึงขอทำการปรับปรุงพัฒนาในประเด็น คือ วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.338$, S.D. = .662) เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้ ($\bar{X} = 2.527$, S.D. = .865) วัดจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกฝนอาชีพให้เด็กและเยาวชน ($\bar{X} = 2.305$, S.D. = .653) วัดจัดหาบุคลากรที่มาให้ความรู้ทางวิชาชีพที่มีความรู้ดี และมีประสบการณ์ที่เหมาะสม มาให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชน ($\bar{X} = 2.311$, S.D. = .759) กิจกรรมฝึกฝนอาชีพ เด็กและเยาวชน ที่วัดจัดให้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง ($\bar{X} = 2.464$, S.D. = .755)

ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ทุกประเด็นมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าปัญหาในด้านสุขภาพอนามัยนั้น ยังไม่มีความรุนแรงจนกระทบกับการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาส ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาด้านสุขภาพอนามัย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ในการให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสที่พักอาศัยอยู่ในวัดเป็นคำถามปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสที่อาศัยอยู่ในวัดตาลเจ็ดข่อ ซึ่งสรุปประเด็นข้อเสนอแนะได้ดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงค่าความถี่ของจำนวน ความต้องการที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับที่	ประเด็นข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
1	รองเท้าถุงเท้า และอยากได้นั่งสื่	20
2	อุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์การกีฬา และของใช้ส่วนตัว	36
3	ทุนการศึกษา และอยากให้มีผู้มาเยี่ยมและเลี้ยงอาหาร	31
4	ชุดนักเรียน	18
5	ห้องเรียนคอมพิวเตอร์และเครื่องคอมพิวเตอร์	5
6	ห้องสมุดวัด	9
7	ของเล่น	7
8	เครื่องออกกำลังกายภายในวัด	2
9	ที่นอน	2
10	โรงอาหาร	7
11	กระเป๋านักเรียน	1
12	สนามฟุตบอล	6

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการอุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์กีฬา และของใช้ส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 36 คน รองลงมามีความต้องการทุนการศึกษาและอยากให้มีผู้มาเยี่ยมและเลี้ยงอาหาร จำนวน 31 คน ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เสวนาเชิงกลุ่ม

การสำรวจการดำเนินงานเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ คือ ผู้นำท้องถิ่น ครู และผู้ปกครอง ดังนี้

พระสงฆ์วัดศาลเจ้าเดชก่อ รายละเอียดของการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดศาลเจ้าเดชก่อ พระสงฆ์เป็นผู้นำโดยตรงในการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส ถือว่าเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่สงฆ์พึงกระทำการช่วยเหลือ งานสังคมสงเคราะห์ทุกด้านพระสงฆ์จะต้องให้การดูแลและคิดอยู่เสมอว่าทำอย่างไรงานทุกด้านจะทำให้เด็กและเยาวชนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป ซึ่ง

ขณะนี้ทางวัดก็ดำเนินงานได้ดีทุกด้าน และก็ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมและดียิ่งขึ้นไป

2. สถานการณ์ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบัน

ในช่วงที่ผ่านมาผู้ด้อยโอกาสในสังคมมีจำนวนมากและมีแนวโน้มมากขึ้น เด็กและเยาวชนขาดความรักความอบอุ่น สังคมขาดศีลธรรมจริยธรรม ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของวัดและพระสงฆ์ที่จะต้องให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเหล่านั้นให้ได้รับโอกาสอันดีเทียบเท่ากัน จะช่วยลดปัญหาของสังคมลง

3. ความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ชช่อ

โลกเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน เป็นสังคมโลกาภิวัตน์อย่างไร้พรมแดน ดังนั้นวัดเองก็ต้องเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้เท่าทันสังคมยุคใหม่ งานด้านสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนก็ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมควบคู่ไปกับการปลูกฝังศีลธรรมจริยธรรมอันดีงาม วัดจึงใส่ใจเป็นอย่างมากในการที่จะทำการสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนให้ได้รับการดูแลทุกด้านอย่างดีที่สุดและทั่วถึง ในปัจจุบันนี้วัดมีความพร้อมที่ดีในระดับหนึ่งที่ทางวัดเองมีความพอใจ แต่ก็ยังต้องการความร่วมมือและประสานงานกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

ระหว่างวัดกับชุมชนนั้น การมีส่วนร่วมในกิจการต่าง ๆ กระทำร่วมกันได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคด้านการสื่อสารไปยังชุมชนให้ทราบและเข้าร่วมกับทางวัด ประกอบกับขาดผู้นำที่จะนำพาให้การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังจึงเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องไม่ค่อยเกิดขึ้น ส่วนใหญ่วัดจะเป็นผู้ดูแล และขอความร่วมมือกับชุมชนบ้างเป็นบางกรณี

5. ทิศนะคติต่อแนวทางการพัฒนา

ประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมในวัดให้เด่นชัด มีการประชุมกรรมการวัด เวลามีแขกมาเยือนวัดควรให้ชุมชนหรือกรรมการวัดได้มีส่วนร่วมในการต้อนรับทุกคน ให้ความร่วมมือในทางแก้ไขปัญหาดัง ๆ ร่วมกัน

6. สิ่งที่ทำให้ประทับใจ

การสร้าง ความเข้าใจกับโรงเรียน ชุมชนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา และชี้ให้เห็นถึงปัญหาของเด็กผู้ด้อยโอกาสที่จะเป็นปัญหาของสังคม

7. ข้อเสนอแนะ

อยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายร่วมมือกันช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ด้วยการให้การสงเคราะห์ที่จำเป็นที่สามารถจะช่วยเหลือได้ เช่น การบริจาคทุนทรัพย์ช่วยเหลือด้านการศึกษา เพราะทางวัดขาดแคลนและสนับสนุนซึ่งปัจจุบันยังได้รับไม่ทั่วถึง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดกรวด รายละเอียดของการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมกิจกรรมและเข้ารับการประชุมตามเวลา และในโอกาสทุกครั้งที่มาทางวัดได้ดำเนินการ มีส่วนร่วมกับทางวัดในกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา การจัดงานประจำปีของวัด และในวันสำคัญต่าง ๆ มีการส่งเสริมกิจกรรมงานอาชีพด้านฝีมือให้แก่นักเรียน และเข้ามาดูแลเรื่องความเป็นอยู่เป็นบางครั้ง

2. สถานการณ์ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบัน

ในช่วงที่ผ่านมาผู้ด้อยโอกาสในสังคมมีจำนวนมากและมีแนวโน้มมากขึ้น สืบเนื่องมาจากภาวะในสังคมและเศรษฐกิจของชาติตกต่ำ ภาครัฐให้ความช่วยเหลือไม่ทั่วถึง ดังนั้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคม แต่พบว่าการแก้ไขปัญหาที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

3. ความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

คนในชุมชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสวัดตาลเจ็ดช่อที่มีความเหมาะสมดียิ่ง เนื่องจากวัดเป็นสถานที่ร่มเย็นอบอุ้มใจแก่ทุกคน คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมการดำเนินงานวัดตามสภาพที่เหมาะสม เนื่องจากชุมชนหมู่ที่ 1 เป็นชุมชนขนาดเล็ก คนในชุมชนมีฐานะปานกลางเป็นส่วนมาก ได้กำลังคนให้ความช่วยเหลือบางโอกาสและช่วยเหลือทางทรัพย์ตามพอมิ ในส่วนของท้องถิ่นควรให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ เช่น การดูแลที่อาศัย อาหาร เสื้อผ้า และยารักษาโรค ประคบกับผู้นำในชุมชนและพระสงฆ์ ควรให้ความร่วมมือให้ความช่วยเหลือเด็กผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้

4. ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

กิจกรรมที่วัดและชุมชนได้มีส่วนร่วมกันตามโอกาสที่ดำเนินงานอยู่ในขั้นที่ดี ในสภาพความเป็นจริงชุมชนควรได้ให้ความร่วมมือกับวัดมาก สาเหตุที่ชุมชนมีส่วนร่วมน้อยอาจไม่ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริงและจุดมุ่งหมายของวัด

5. ทักษะคติต่อแนวทางการพัฒนา

ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เช่น ประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมในวัดให้เด่นชัด มีการประชุมกรรมการวัด เวลาที่มีแขกมาเยือนวัดควรให้ชุมชนหรือกรรมการวัดได้มีส่วนร่วมในการต้อนรับทุกคน ให้การสงเคราะห์เรื่องปัจจัย 4 และให้ความร่วมมือในทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ร่วมกัน

6. สิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

เงิน ความพร้อมของวัด ด้านอาคารสถานที่ และบุคลากร ชุมชนเห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส จึงส่งเสริมผู้วิจัยให้ได้สงเคราะห์เด็กอย่างเต็มความสามารถ

7. ข้อเสนอแนะ

ควรจัดให้มีการขยายชั้นเรียน (ชั้นมัธยม) จัดครูดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด และควรให้ความรู้เด็กที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่นให้มาก ๆ

กำหนดตำบลตลาดกรวด รายละเอียดของการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

ทุกครั้งที่มีโอกาสก็จะเข้าร่วมประชุมกับทางวัดเสมอ และจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับทางวัด ประกอบกับให้คำแนะนำ ปรึกษาเกี่ยวกับงานด้านการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและผู้ด้อยโอกาสของวัดเป็นประจำตามกำลังที่จะสามารถช่วยเหลือได้

2. สถานการณ์ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบัน

ปัญหาผู้ด้อยโอกาสที่ผ่านมามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากภาวะของเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างจะมีปัญหาในในปัจจุบัน เป็นผลจากเศรษฐกิจตกต่ำและสังคมเสื่อมโทรม การหย่าร้าง เด็กถูกทอดทิ้ง ทำให้เกิดปัญหาต่อสังคมโดยรวม การแก้ไขปัญหาที่คืบคลาน คือ ทุกคนในสังคมควรให้ความร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเท่าที่จะสามารถทำได้ เริ่มตั้งแต่สังคมในระดับครอบครัว ไปจนถึงรัฐบาลที่ควรใส่ใจกับปัญหานี้อย่างจริงจัง ในปัจจุบันการแก้ไขปัญหาที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สังคมไทยยังมีเด็กและผู้ด้อยโอกาสเพิ่มสูงขึ้น เพราะเรามักแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เราทุกคนควรหันมาแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ นั่นคือการปลูกฝังจริยธรรมและศีลธรรมให้เกิดขึ้นในใจ สังคมก็จะเกิดแต่สิ่งดี ๆ

3. ความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

การดำเนินการของวัดตาลเจ็ดช่อในการพัฒนาการสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส เห็นว่ามีความเหมาะสมดี เนื่องจากวัดมีความเหมาะสมในเรื่องสถานที่ และเด็กจะได้รับกรอบการสอนที่ดีจากพระสงฆ์ที่ช่วยดูแล คนในชุมชนมักจะให้ความร่วมมือที่ดีแก่ทางวัด จะให้การช่วยเหลือแก่

วัดในการบริจาคสิ่งของและทุนทรัพย์บ้างตามความเหมาะสม ในส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออาหารกลางวันแก่เด็กซึ่งเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ภาครัฐจะให้การช่วยเหลือได้ ผู้นำชุมชนและพระสงฆ์มีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการให้การดูแล สนับสนุนและให้การช่วยเหลือแก่เด็กและผู้ด้อยโอกาส ดังนั้นทุกฝ่ายควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสได้รับสิ่งที่ดี ๆ ที่ควรได้รับจากสังคมบ้างเพื่อที่จะได้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไป

4. ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

ในมุมมองของการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดตาลเจ็ดช่อในการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์นั้น ถือว่าชุมชนยังมีส่วนร่วมกับทางวัดน้อย เนื่องจากชุมชนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมภายในวัดได้มากนัก หรือได้รับทราบข้อมูลในรายละเอียดของวัดมากนัก ดังนั้นทุกฝ่ายควรเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างกันให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสารการให้ข้อมูลต่าง ๆ แต่ในเบื้องต้นนั้นทางวัดได้ดำเนินการในเรื่องนี้ได้ดีอย่างมาก และชุมชนมองเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ควรให้การส่งเสริม

5. ทิศนะคติต่อแนวทางการพัฒนา

ทางวัดควรมีการประสานกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการกระจายข้อมูลข่าวสารกิจกรรมของวัด เช่น การใช้เสียงตามสายเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ชุมชนได้รับทราบถึงกิจกรรมของวัด ประกอบกับให้ความสำคัญกับผู้นำชุมชน และกรรมการวัด การดำเนินงานของวัดตาลเจ็ดช่อมีความเหมาะสมดี อยากให้วัดทำการปลูกฝังด้านจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนให้มาก เพราะเด็กเหล่านี้มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับพระสงฆ์ดังนั้นจึงให้จริยธรรมและศีลธรรมงอกงามมากที่สุด เพราะในปัจจุบันนี้คนในสังคมมีความบกพร่องทางจริยธรรมและศีลธรรมกันมาก

6. สิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

งบประมาณและความใส่ใจภาครัฐและภาคเอกชน ประกอบกับการให้การศึกษาที่จะทำ ให้เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสประสบความสำเร็จ เป็นปัจจัยที่จะทำให้เด็กมีความรู้ไปเป็นอาชีพเลี้ยงตนเองได้

7. ข้อเสนอแนะ

เด็กทุกคนควรได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค อยากให้เด็กอ่านออกเขียนได้มากกว่านี้ และควรดูแลเอาใจใส่เรื่องสุขภาพอนามัยของเด็กมาก ๆ

ผู้ใหญ่บ้าน รายละเอียดของการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

ให้ความร่วมมือกับทางวัดสม้าเสมอ โดยเฉพาะในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และให้ความช่วยเหลือในเรื่องของความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชนในวัดตาลเจ็ดช่อ

2. สถานการณ์ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้ผู้ด้อยโอกาสมีแนวโน้มสูงขึ้น จากปัญหาหลาย ๆ ด้าน ปัญหาจากครอบครัวก็เป็นปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญ ถึงแม้จะเป็นหน่วยของสังคมเล็ก ๆ แต่ทำให้เกิดปัญหากระทบกับคนในสังคมได้มากเช่นกัน เช่น การหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยก การใช้ความรุนแรงกับเด็ก และเด็กเร่ร่อนการแก้ไขปัญหาที่สังเกตพบว่ายังแก้ไขปัญหานี้ได้ไม่ดึ้นัก ยังมีปัญหานี้เพิ่มมากขึ้น การแก้ไขที่ดึ้นนั้นจะต้องให้ทุกคนร่วมมือกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องมีการประสานงานกันอย่างจริงจัง

3. ความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

วัดตาลเจ็ดช่อสามารถที่จะดำเนินงานด้านสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาสได้ดี มีความจริงจังในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ได้เหมาะสมตามกำลังของวัดที่จะสามารถทำได้ ทางวัดควรประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล ของงบประมาณเพิ่มเติม หรือการจัดกิจกรรมดี ๆ ให้เกิดขึ้นภายในวัด โดยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแก่เด็กและเยาวชนให้มากที่สุด ประกอบกับคนในชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมกับทางวัดในการช่วยเหลือหรือบริจาคสิ่งของที่เป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนได้ สุดท้ายวัดและพระสงฆ์จะต้องเป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ และคอยให้ข่าวสารข้อมูลแก่ชุมชนเพื่อขอรับความช่วยเหลือสนับสนุนในบางครั้ง

4. ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

ที่ผ่านมามีวัดกับชุมชนมักมีโอกาสดูร่วมกันดำเนินงานดีในระดับหนึ่ง แต่ในสภาพจริงนั้นชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้านมากกว่านี้ เช่น การบริจาคสิ่งของ อาหาร เสื้อผ้า และยารักษาโรคแก่ทางวัด เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของทางวัดบ้าง

5. ทิศนะต่อแนวทางการพัฒนา

การที่จะทำให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับทางวัดนั้น จำเป็นจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี โดยต้องร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล และกรรมการวัด ในการให้ข่าวสารของวัดได้เผยแพร่ออกไปสู่ชุมชน รูปแบบของการดำเนินงานของวัดตาลเจ็ดช่อในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนนั้นมีความเหมาะสมกับสภาพของชุมชนเป็นอย่างดี แต่เห็นว่าควรส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยของเด็กและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดีเพิ่มเติม

6. สิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

ความพร้อมของวัด ที่เอื้อต่อการให้ความสงเคราะห์ ผู้ใหญ่บ้านเห็นปัญหาเด็กและผู้ด้อยโอกาสจึงช่วยเหลือส่งเสริมและให้ความร่วมมือ ปัจจัยที่จะทำให้เด็กประสบความสำเร็จ คือ ความรู้และมีการพัฒนาที่ดีมีความอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่มากขึ้นกว่าเดิม

ผู้อำนวยการและครู โรงเรียนวัดตาลเจ็ดช่อ 5 คน รายละเอียดของการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

ได้ร่วมทำกิจกรรมกับทางวัดเป็นประจำ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการจัดงานวัดประจำปี ทุกปี ในฐานะครูก็ร่วมทำกิจกรรมทางศาสนาเป็นประจำ และดูแลเด็ก สอนพิเศษภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมถึงวิชาชีพต่าง ๆ เช่น การปลูกผัก เลี้ยงปลา ทำดอกไม้ประดิษฐ์ สิ่งที่ทำไปเพราะต้องการให้เด็กมีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิต

2. สถานการณ์ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบัน

ผู้ด้อยโอกาสในสังคมมีมากขึ้นได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง มีแนวโน้มสูงขึ้นก็จะเป็นปัญหาของสังคม ดังนั้นทุกคนในสังคมถ้ามีโอกาสก็ควรช่วยกันรับผิดชอบ การแก้ไขทั้งรัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนควรมีเป้าหมายเดียวกันในการให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส รัฐบาลควรให้การดูแลให้ทั่วถึง รวมถึงบ้าน วัด โรงเรียน ชุมชนควรเป็นผู้รับผิดชอบดูแลร่วมกัน การแก้ไขปัญหาในปัจจุบันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะผู้ด้อยโอกาสนั้นยังมีอยู่มากในสังคม เพราะไม่ได้มีการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุที่แท้จริง

3. ความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

การดำเนินการทำได้ดีมาก การช่วยเหลือเด็กให้มีโอกาสอันดีงามในทางการศึกษา การงาน เป็นการช่วยเหลือประเทศชาติทางหนึ่ง เพราะวัดเป็นที่ศึกษาเล่าเรียนมาตั้งแต่สมัยโบราณ วัดจึงควรมีส่วนช่วยเหลือสังคม โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินสังคมสงเคราะห์เป็นอย่างดี เป็นการช่วยเหลือดูแล ช่วยแรงงาน และยังให้มีการสนับสนุนในเรื่องของการบริจาคข้าวของเครื่องใช้ และให้ทุนการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาส ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทอย่างมากในการช่วยเหลือ สนับสนุนต่อการดำเนินงาน เพราะเป็นหน่วยงานที่ทางราชการให้การดูแลเรื่องเด็กและการศึกษาในท้องถิ่น การสร้างความร่วมมือของวัดกับผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้ชี้แนะ ชี้แจง ให้ทุกคนเป็นฝ่ายเห็นความสำคัญของเด็ก ๆ เด็กดีในวันนี้ก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า การช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสก็เป็นหน้าที่ของทุกคนในสังคมที่สามารถจะทำได้ ถ้ามีโอกาส

4. ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

ทางวัดและโรงเรียนจะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น เพื่อคนในชุมชนจะได้เข้ามามีส่วนร่วมกับทางวัดได้ เช่น กิจกรรมวันปีใหม่ วัดและชุมชนได้จัดพิธีทำบุญตักบาตร มีการรับศีล ผังเทศน์ และปฏิบัติธรรม กิจกรรมวันเด็กมีการบริจาคสิ่งของเพื่อเด็กผู้ด้อยโอกาส กิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ วันมาฆบูชา วันสงกรานต์ วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา และวันเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคมทุกปี และ วันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคมของทุกปี

การมีส่วนร่วมด้านสวัสดิการ วัดและทางโรงเรียนได้จัดที่พักอาศัย อาหาร อุปกรณ์การเรียนและอุปกรณ์กีฬา ตลอดจนชุดนักเรียน และเสื้อผ้า ด้านจริยธรรม ได้ตั้งกฎระเบียบให้เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสปฏิบัติตามหลักคุณธรรมและศีลธรรมและช่วยกันดูแล ด้านการศึกษา ได้สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอย่างเต็มความสามารถ ด้านอาชีพ สนับสนุนส่งเสริมในสิ่งที่เด็กมีความสามารถ สนับสนุนในสิ่งที่อยากทำงานสามารถประกอบอาชีพได้ และด้านสุขภาพอนามัย ได้ดูแลสุขภาพอนามัยของเด็ก และอนามัยตำบลได้รับผิชอบโดยตรง โรงเรียนมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ดูแลรักษา

5. ทิศต่อแนวทางการพัฒนา

วัดได้ทำความเข้าใจให้โรงเรียน ชุมชนรู้ถึงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาได้ทั่วถึง ควรใช้บุคลากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าด้วยการจัดพระสงฆ์ภายในวัดศาลเจ้าช่อเป็นแกนนำต่าง ๆ เช่น ด้านธุรการ การเงิน พัสดุ การศึกษา จริยธรรม ครูและชุมชนควรมีส่วนร่วม ต้องมีการพัฒนาหรือต้องการความช่วยเหลือต้องมีผู้รับผิดชอบประชุมแจ้งวัตถุประสงค์เพื่อให้ดำเนินการแนวทางเดียวกัน

6. สิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

การสร้าง ความเข้าใจกับโรงเรียน ชุมชนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา และชี้ให้เห็นถึงปัญหาของเด็กผู้ด้อยโอกาสที่จะเป็นปัญหาของสังคม

7. ข้อเสนอแนะ

ควรส่งเสริมให้เด็กที่อ่านหนังสือไม่ออกให้มาก ควรจัดการดูแลเด็กที่กำลังจะเข้าสู่วัยรุ่นให้มาก จัดหาอุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย และอยากให้เด็กได้เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

ผู้ปกครอง รายละเอียดของการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดศาลเจ้าช่อ

ในฐานะที่เป็นผู้ปกครอง จะเข้าร่วมประชุมกับทางวัดทุกครั้งกับทางวัดเจริญ และมักจะพาบุตรหลานไปทำบุญที่วัดในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นประจำ และเคยร่วมบริจาคสิ่งของกับทางวัดเพื่อช่วยเหลือเด็กและผู้ด้อยโอกาสบ้าง

2. สถานการณ์ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบัน

ปัญหาผู้ด้อยโอกาสในสังคมปัจจุบันนี้มีแนวโน้มสูงขึ้นแน่นอน เนื่องจากปัญหาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครองต่าง ๆ มีผลกระทบต่อคนในครอบครัวเสมอ ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสังคมใหญ่ตามมา การแก้ไขปัญหาภาครัฐควรแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังโดยประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ช่วยดูแลแก้ไขให้มาก ทั้งนี้คนในชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือที่ดีกันตลอดจึงจะสำเร็จ แต่ในปัจจุบันนี้การแก้ไขปัญหาตรงจุดนี้ยังไม่มีความน่าพอใจ เพราะยังขาดความจริงใจในการแก้ไขปัญหา และไม่มีควมรับผิดชอบในการช่วยเหลือเด็กและผู้ด้อยโอกาสเท่าที่ควร

3. ความคิดเห็นของท่านต่อแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ

คนในชุมชนมองเห็นการดำเนินงานของวัดตาลเจ็ดช่อว่ามีความเหมาะสมดี มีเป้าหมายที่จะช่วยเหลือเด็กและผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับโอกาสที่ดี คนในชุมชนจะให้ความร่วมมือกับวัดในระดับหนึ่ง เช่น ช่วยเหลือในการบริจาคสิ่งของ และการเงินบางส่วน ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นควรให้การสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมแก่ทางวัด เพื่อจะได้เป็นทุนในการจัดซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นทุกด้าน ที่ผ่านมางบประมาณที่ช่วยเหลือนั้นยังน้อยเกินไป และเพื่อให้เด็กและผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพเป็นคนดีของสังคมต่อไป ผู้นำชุมชน และพระสงฆ์จะต้องร่วมมือกันประสานงานกันดูแลช่วยเหลือสนับสนุนแก่เด็กและผู้ด้อยโอกาส จะต้องดึงคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและผู้ด้อยโอกาส เช่น การจัดการประชุมผู้ปกครองเพื่อร่วมกันคิดปัญหาของชุมชนร่วมกัน เป็นต้น

4. ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนกับวัดต่อการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสด้านสวัสดิการ ด้านจริยธรรม ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านสุขภาพอนามัย

ที่ผ่านมาวัดกับชุมชนมีความร่วมมือกันบ้างพอสมควร เช่น การมีส่วนร่วมบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส การขอทุนให้กับเด็กที่เรียนดีที่ควรส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนน้อยที่ช่วยเหลือ แต่ก็ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่ดีในระดับหนึ่ง

5. ทิศนะต่อแนวทางการพัฒนา

ทางวัดควรกำหนดให้วันหนึ่งเป็นวันสำคัญของวัด เป็นวันที่คนในชุมชนจะเข้ามารวมตัวกันเพื่อเด็กและผู้ด้อยโอกาส ทั้งนี้จะต้องมีการประชาสัมพันธ์ และผู้รับผิดชอบงาน ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องมีการร่วมมือประสานงานกัน โดยรูปแบบของงานก็เพื่อหาทุน บริจาคสิ่งของ อุปกรณ์การเรียนและกีฬาต่าง ๆ จากผู้มีจิตศรัทธา แต่ที่ผ่านมามากในชุมชนมีความภาคภูมิใจที่วัดตาลเจ็ดช่อสามารถดำเนินงานดูแลสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาสได้ดี โดยมีรูปแบบของการดำเนินงานที่ดีเหมาะสมกับชุมชนเล็กแห่งนี้ แต่ยังมีจุดที่ต้องเพิ่มเติม คือ เรื่องของสุขภาพอนามัยของเด็กอยากให้วัดประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย

6. ทิศนะต่อแนวทางการพัฒนา

ปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จนั้น คือ การให้ทุกคน ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือสนับสนุนช่วยเหลือ และส่งเสริมการดำเนินงานของวัด

7. ข้อเสนอแนะ

ควรให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค มีชุดเรียนครบทุกวัน เช่น ชุด ลูกเสือ เนตรนารี ชุดภาษา และชุดพลศึกษา อยากให้เด็กได้รับการฝึกทักษะการอ่าน การเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้อง รวมถึงการปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมที่ดีให้แก่เด็กอย่างสม่ำเสมอ

จากการสัมภาษณ์เชิงกลุ่ม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคส่วนต่าง ๆ พบว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปไม่มากนัก โดยภาพรวมแล้ววัดตาลเจ็ดช่อมีการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาสที่ดี ประกอบกับได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชนเกี่ยวกับการร่วมกันบริจาคสิ่งของ ทุนการศึกษา และอุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์กีฬาพร้อมด้วยนั้น สะท้อนให้เห็นว่าวัดกับชุมชนมีการร่วมมือ ช่วยเหลือ และสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานของวัดมองเห็นความสำคัญของปัญหาจึงพยายามที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แต่ยังคงขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่นงบประมาณจากภาครัฐที่ต้องอาศัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมดูแลรับผิดชอบที่มากขึ้น จึงจะประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ด้วยเหตุผลทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง เพื่อหาแนวทางการพัฒนางานด้านสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้นและตรงกับสภาพปัญหา ความต้องการของเด็กและผู้ด้อยโอกาส โดยคาดว่าการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้งานด้านสังคมสงเคราะห์ของวัดตาลเจ็ดช่อมีคุณภาพ และตรงกับความต้องการของเด็กและผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาในการดำเนินการดังนี้

จากการสัมภาษณ์เชิงกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อสามารถนำประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการประมวลเนื้อหาของข้อมูลในภาพรวมได้ โดยมีรายละเอียดแสดงตามตาราง 19 ดังนี้

ส่วนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของวัด ศาลเจ้าพ่อ

จากการสำรวจข้อมูล การสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสรุปเป้าหมาย แนวทางในการ
พัฒนา และวิธีการ ดังแสดงตาราง 20

ตาราง 20 เป้าหมาย แนวทางและวิธีการ พัฒนางานด้านสังคมสงเคราะห์เด็กและผู้ด้อยโอกาส
ของวัดศาลเจ้าพ่อ

สิ่งที่ต้องปรับปรุง	เป้าหมายการดำเนินงาน	แนวทางการพัฒนา
1. ด้านสวัสดิการ		
1.1 วัดมีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษา การศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษา อย่างเต็มความสามารถ	- จัดหาทุนการศึกษาหรือขอ งบประมาณเพิ่มเติมจาก องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 10	- รายงานผล และรายงานการ ค่าใช้จ่ายทุน การศึกษาทุกครั้ง
2. ด้านอาชีพ		
2.1 วัดจัดกิจกรรมฝึกฝนอาชีพให้เด็ก คิดเห็นและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ กิจกรรม	- แนะนำด้านวิชาชีพให้แก่เด็ก และจัดครูผู้สอนมาให้ความรู้	- สัมภาษณ์ ของเด็กหลัง
2.2 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจใน ประเมินผล กิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่วัดจัดให้ อาชีพ	- ส่งเสริมให้เด็กเสนอความต้องการ การด้านอาชีพที่ตนสนใจ	- ติดตาม หลังการฝึกฝน
2.3 วัดจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกฝนอาชีพ ฝึกฝนให้เด็กและเยาวชน	- อุปกรณ์ในการฝึกอาชีพ ให้เพียงพอต่อความต้องการ	- จัดซื้ออุปกรณ์ อาชีพเพิ่มเติม
2.4 วัดจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ทาง บุคลากรวิชาชีพที่มีความรู้ดี และมี ประสบการณ์ที่เหมาะสม มาให้ความรู้ในการประกอบ อาชีพแก่เด็กและเยาวชน	- บุคลากรเป็นผู้มีทักษะความรู้ ในวิชาชีพ พอกับความต้องการ ครบทุกวิชาชีพ	- ส่งเสริมให้ ไปอบรมเรียนรู้ วิชาชีพเพิ่มเติม
2.5 กิจกรรมฝึกฝนอาชีพ เด็กและเยาวชน การที่วัดจัดให้สามารถนำไปใช้ ประกอบอาชีพ	- เด็กนำความรู้ที่ได้รับนำไป ปฏิบัติยึดเป็นอาชีพ 10%	- ให้คำปรึกษาใน ประกอบอาชีพ จริง

1. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของวัดศาลเจ้าเข้ ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทองได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดในแต่ละด้านดังนี้

1.1 ยุทธศาสตร์ด้านสวัสดิการ กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติการดังตาราง 21

ตาราง 21 แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัด และผู้รับผิดชอบในด้านสวัสดิการ

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
1. รายงานผลการศึกษาและค่าใช้จ่ายทุนการศึกษาทุกครั้ง	แบบประเมินผลการเรียน และแบบขอใช้ทุน	ครูและพระสงฆ์

1.2 ยุทธศาสตร์ด้านอาชีพ กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติการดังตาราง 22

ตาราง 22 แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัด และผู้รับผิดชอบในด้านอาชีพ

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
1. สํารวจความคิดเห็นของเด็กหลังกิจกรรม	- แบบสำรวจความคิดเห็น	พระสงฆ์
2. ติดตามประเมินผลหลังการฝึกฝนอาชีพ	- ผลของการประเมินกิจกรรมครั้งต่อไป	พระสงฆ์
3. จัดซื้ออุปกรณ์ฝึกฝนอาชีพเพิ่มเติม	- เด็กให้ความสนใจเรียนรู้วิชาชีพเพิ่มขึ้น	ครู กรรมการวัด และพระสงฆ์
4. ส่งเสริมให้บุคลากรไปอบรมเรียนรู้วิชาชีพเพิ่มเติม	- บุคลากรมีใบรับรองวิชาชีพ	กรรมการวัด
5. ให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ	- เด็กนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	ครูและพระสงฆ์

สรุปแผนยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็ก และเยาวชน ผู้ด้อยโอกาสของวัดตาลเจ็ดช่อ ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ได้ 2 ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านสวัสดิการ มีแนวทางการพัฒนาดังนี้
 - 1.1 รายงานผลการศึกษาและค่าใช้จ่ายทุนการศึกษาทุกครั้ง
2. ยุทธศาสตร์ด้านอาชีพ
 - 2.1 สำรวจความคิดเห็นของเด็กหลังกิจกรรม
 - 2.2 ติดตามประเมินผลหลังการฝึกฝนอาชีพ
 - 2.3 จัดซื้ออุปกรณ์ฝึกฝนอาชีพเพิ่มเติม
 - 2.4 ส่งเสริมให้บุคลากรไปอบรมเรียนรู้วิชาชีพเพิ่มเติม
 - 2.5 ให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ

2. การวิเคราะห์สภาพภายในและภายนอกองค์กร

แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของ วัดตาลเจ็ดช่อ ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และกิจกรรม/โครงการ ดังนี้

จุดแข็ง

1. วัดมีพื้นที่จำนวนมากสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้เพียงพอ
2. ชุมชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดเป็นอย่างดี
3. วัดมีความพร้อมในการจัดการด้านการเรียนการสอน
4. ผู้ปกครองไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนของเด็กและเยาวชน
5. วัดตาลเจ็ดช่อเป็นวัดพัฒนาตัวอย่างของจังหวัดอ่างทอง
6. พระสงฆ์ให้การดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด

จุดอ่อน

1. ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนกิจการในด้านต่าง ๆ ของวัด
2. พระสงฆ์ที่ดูแลเด็กและเยาวชนมีจำนวนน้อย
3. ขาดแคลนเทคโนโลยีที่ทันสมัยในด้านการศึกษา

โอกาส

1. ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคสิ่งของให้เด็กและเยาวชนเป็นประจำ
2. องค์กรบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุนอาหารกลางวันแก่เด็กและเยาวชน

3. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้เรียนฟรี 15 ปี

อุปสรรค

1. ผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก
2. ปัญหาคนว่างงานและตกงานในสังคมมีมากขึ้น
3. ประชาชนมีรายได้น้อยลง
4. แนวโน้มจำนวนเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสมีมากขึ้น

ตาราง 23 การวิเคราะห์ SWOT ด้วยตาราง MATRIX เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับองค์กร

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
	<ul style="list-style-type: none"> - วัดมีพื้นที่จำนวนมากสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้เพียงพอ - ชุมชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดเป็นอย่างดี - วัดมีความพร้อมในการจัดการด้านการเรียนการสอน - ผู้ปกครองไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนของเด็กและเยาวชน - วัดตาลเป็นวัดพัฒนาตัวอย่างของจังหวัดอ่างทอง - พระสงฆ์ให้การดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนกิจการด้านต่าง ๆ ของวัด - พระสงฆ์ที่ดูแลเด็กและเยาวชน มีจำนวนน้อย - ขาดแคลนเทคโนโลยีที่ทันสมัยในด้านการศึกษา
โอกาส (O) <ul style="list-style-type: none"> - ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคสิ่งของให้เด็กและเยาวชนเป็นประจำ - องค์กรบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุนอาหารกลางวันแก่เด็กและเยาวชน - รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนเรียนฟรี 15 ปี 	สร้างยุทธศาสตร์เชิงรุก SO ยุทธศาสตร์ที่ 1. พัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน	นำมาสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กร WO ยุทธศาสตร์ที่ 2 วัดต้องประสานงานกับชุมชน และมีการสื่อสารระหว่างวัดและชุมชนอย่างต่อเนื่อง
อุปสรรค (T) <ul style="list-style-type: none"> - ผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก - ปัญหาคนว่างงานและคนตกงานในสังคมมีมากขึ้น - ประชาชนมีรายได้ลดลง - แนวโน้มจำนวนเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสมีมากขึ้น 	นำมาจัดสร้างยุทธศาสตร์การรักษาเสถียรภาพองค์กร ST ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน	นำมาสร้างยุทธศาสตร์ ระดับประคอง WT ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมให้วัดเป็นสถานที่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

ผลจากการวิเคราะห์ SWOT ด้วยตาราง MATRIX สร้างยุทธศาสตร์ได้ 4 ยุทธศาสตร์
 ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 วัดต้องประสานงานกับชุมชน และมีการสื่อสารระหว่างวัดและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมให้วัดเป็นสถานที่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

วิสัยทัศน์ (Vision)

พัฒนาองค์กรให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน ดึงให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ต้องมีการสื่อสารระหว่างวัดและชุมชนอย่างต่อเนื่อง พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน และใช้วัดเป็นสถานที่ดำเนินกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ให้แก่ชุมชนได้

พันธกิจ (Mission)

1. วัดดำเนินกิจการด้านสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยร่วมกับชุมชนให้เป็นอย่างดี
2. วัดต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของวัดให้ชุมชนทราบอย่างทั่วถึง
3. ส่งเสริมและจัดให้มีการช่วยเหลือในกิจการด้านต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชน
4. อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพกิจการด้านต่าง ๆ ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

1. นำผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กและเยาวชนไปศึกษาดูงานการสังคมสงเคราะห์อื่น ๆ

กลยุทธ์ที่ 2 วัดและชุมชนร่วมกันวางแผนพัฒนากิจการด้านต่าง ๆ ของวัด

1. จัดการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนให้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น
2. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการพัฒนากิจการด้านต่าง ๆ ที่ได้กระทำไป

ยุทธศาสตร์ที่ 2 วัดต้องประสานงานกับชุมชน และมีการสื่อสารระหว่างวัดและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 1 วัดจัดระบบการสื่อสารข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ของวัด ให้ชุมชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

1. จัดตั้งหอกระจายเสียงขึ้น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของวัด
2. ดัดประกาศข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วน

ตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 1 ดูแลคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยของเด็ก

1. ตรวจสอบสุขภาพอนามัยของเด็กทุกเดือน

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

1. จัดหาครูมาสอนวิชาชีพที่เด็กและเยาวชนสนใจหรือมีความต้องการจะเรียนรู้
2. จัดตั้งศูนย์วิชาชีพต่าง ๆ ให้เป็นสถานที่ประกอบอาชีพให้แก่เด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมให้วัดเป็นสถานที่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 1 วัด โรงเรียน และชุมชน ร่วมกันจัดกิจกรรมสำคัญทางศาสนาด้วยกัน

1. จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ร่วมกันพัฒนาวัด บริจาคสิ่งของอันเป็น

ประโยชน์แก่เด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 2 วัด โรงเรียน และชุมชน ร่วมกันจัดกิจกรรมประเพณีอันดีงามของไทย

ร่วมกัน

1. จัดงานวันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ ให้แก่เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส

สรุปแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานสังคมสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสของวัด
तालजेडखो ตำบลตลาดกรวด อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพกิจการด้านต่าง ๆ ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 2 วัดและชุมชนร่วมกันวางแผนพัฒนากิจการด้านต่าง ๆ ของวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 วัดต้องประสานงานกับชุมชน และมีการสื่อสารระหว่างวัดและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 1 วัดจัดระบบการสื่อสารข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ของวัด ให้ชุมชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ 1 ดูแลคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยของเด็ก

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมให้วัดเป็นสถานที่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 1 วัด โรงเรียน และชุมชน ร่วมกันจัดกิจกรรมสำคัญทางศาสนาด้วยกัน

กลยุทธ์ที่ 2 วัด โรงเรียน และชุมชน ร่วมกันจัดกิจกรรมประเพณีอันดีงามของไทย

ด้วยกัน